

SPORT IN BEELD

Dagboek van een Leek

Vrijdag 16 October: Even naar Londen, naar de Olympia-show. Daar merk je van de malaise niets. Op den openingsdag 2500 bezoekers meer dan verleden jaar. Prachtige wagens in roomkleurige tinten. Maar waarom zoo ongemakkelijk. Alles wordt opgeofferd aan de lijn. Je moet je in helsche bochten wringen om uit of in je wagen te stappen. En nu ben ik slank en jong, maar wat moeten die buikige heeren en de dames dan, wier lijn minder slank is dan die der wagens?

De Olympia heeft van dit jaar voor elke beurs iets. Zelfs in 't goedkoopste genre levert de show de meeste verscheidenheid.

De halve Nederlandsche automobielenhandel was present. U begrijpt, het goedkoopste pond!

Zaterdag 17 October: Teruggeloven met straffen wind achter. In Den Haag op de Witte geborrel. Daar zaten de heeren Schimmelpenninck, Moorman en van Rossem in ernstige conferentie. De kellner vertelde, dat de naam Los Angeles niet van de lucht was.

's Nachts rit van de K.N.A.C. Met den heer Levy kennis gemaakt. Een keurige man. Heelemaal geen journalist, d.w.z. wel schrijflustig en knap en geestig, maar zoo netjes en zoo zonder commis-voyageurs-allure; gelijk zoo velen in de sportjournalistiek.

De heer Levy vertegenwoordigde de K.N.A.C. bij de pers. Eerst heeft hij de pers bij de K.N.A.C. vertegenwoordigd. Hij kent het klappen van de zweep.

Mooie rit. Meneer van Herzbergen uit Rotterdam heeft het geloof ik gewonnen.

De K.N.A.C. werkt uitnemend tegenwoordig. En zoo populair. Let op,

straks worden ze democratisch ook; dan biljart meneer Rengers met Geudeker in De Drie Fleschjes.

Zondag 18 October: Ik wilde goed voetbal zien. Belde meneer Groothoff in Bilthoven op. Hij adviseerde: V.S.V.-D.F.C. En ik ben niet bedrogen uitgekomen. Bovendien dicht bij huis, want we wonen nauwelijks drie kwartier met den wagen van het terrein van de Velsenaren af.

Van der Windt of Terwindt is een goede keeper en v. d. Griendt is een back van onvervalschen stijl.

In Amsterdam gegeten bij Kempinsky. Niet slecht. Waar moet het heen met H.V.V.? En ik heb me weer boos gemaakt op meneer Valkema.

A propos, van dezen heer Valkema een schrijven ontvangen aan de uitgever gericht. Hij was „de man der kleine luiden”. Uit den brand ben je d'r mee. Maar moet dan voetbal verteerd en vernietigd worden door menschen, die een wit voetje willen hebben bij de kleine luiden? Kunst om de groote hoop op je hand te krijgen.

Maandag 19 October: Het groote nieuws in de avondbladen! De K.N.V.B. geeft 10.000 gulden, dank zij Moorman's initiatief. Een koninklijk gebaar van een koninklijke bond. En wat zeggen al die Olympische amateurs nu wel van die voetballers, wier amateurisme zoo onzuiver heet? Nu moeten ze de duitjes, verdiend door schoppende jongens toch maar aanvaarden. Het is de beste daad, die de K.N.V.B. in lange jaren gedaan heeft. Het is zóó goed, dat de algemeene vergadering er wel bezwaren tegen zal hebben. Maar dan is het gebeurd. Nu zullen anderen ook wel wat moeten doen. We hebben nog meer van die „koninklijke” sportorganisaties, die nu

ook maar eens in den buidel moeten tasten.

Op de sociëteit werd het geval druk besproken en we besloten en bloc om onze loten niet terug te halen. Als iedereen dat nu doet komt er tenminste wat geld binnen.

Dinsdag 20 October: Gelezen over een panopticum voor sportlui. Dat is een idee. Natuurlijk in Engeland ontstaan. Daar maakt men wassen beelden van voetballers. Hier lijkt menig voetballer al een wassenbeeld. 't Is iets voor het N.O.C. Als de drukte van Los Angeles achter den rug is, moeten we daar eens over denken.

Wat zou er niet een pracht kop van meneer Swaab de Beer te maken zijn. We zouden het moeten houden onder de grootsten onder de grooten. Alleen eerste klas menschen.

Woensdag 21 October: In S. i. B. gelezen over een trein naar Parijs, een extra trein van S. i. B. Voor een spotprijs naar de ville lumière. Zelfs in dezen tijd, nu iedereen zich zelf en anderen wijsmaakt, dat hij het arm heeft en er slecht aan toe is, moet dit slagen.

Donderdag 22 October: Moest in 't Gooi zijn en lunchte in Hilversum. Sprak daar allround sportman en vijand van voetbal.

„Als het N.O.C. die 10.000 gulden aanvaardt, is het gek. 't Lijkt wel of we heelemaal onder de plak van die voetballers moeten komen. Liever niet naar de Spelen dan op rekening van een bond, die niet eens mee mag doen!”

Ik sputterde tegen. Mag een rijke broer niet met milde hand geven aan broertjes en zusjes, die misdeeld zijn?

„Dat mag wel, maar ik gun het de voetballers niet, dat ze dit mooie figuur gaan slaan!”

Arme, kleine zielen, zelfs onder allround sportlui in 't Gooi.

TARTUFFE.

Golf

Het is ongetwijfeld van belang om den bal te volgen.

Doch het is een fout, die veel meer voorkomt, dan men zoo zou denken, dat de golfer den bal tracht te volgen voor dat hij hem heeft geraakt.

Dat klinkt gek. Maar als ge oplet zult ge bemerken, dat het werkelijk zoo is.

En het eigenaardige is, dat deze fout niet alleen bij beginners voorkomt, doch ook bij meer ervaren spelers. Bij hen

meestal, indien zij over een zandheuveltje, een bunker of een andere „hindernis” moeten slaan. Ze zijn dan zoo benieuwd naar het resultaat, dat ze niet kunnen wachten totdat de bal werkelijk is weggeslagen, om te zien welk punt hij heeft bereikt.

Menschkundig is dit zeker te verklaren.

Men is zoo in spanning, dat de hersens vlugger werken dan de handen.

De nadeelige invloed van deze reflexbeweging is ook begrijpelijk. Voor dat de stick kans heeft gehad om zijn weg af te leggen, kijken we op en het natuurlijke gevolg is, dat het hoofd om-

hoog gaat, de armen volgen en . . . de slag is bedorven.

Martin bespreekt deze fout in zijn Golf for beginners.

En hij vertelt, dat een bekende speler hen als middel ertegen aanbeveelt, het hoofd omlaag te houden en zich te oefenen om inplaats met het oog met het oor na te gaan waar de bal terecht komt.

Dat vraagt zeker ervaring.

Doch deze is te bereiken.

Golfers, die dezen stukjes hun aandacht geven, moeten het eens probeeren.

Wellicht willen zij ons van hun ervaring eens bericht geven.